

Odpowiedź Ziobrowskiego w sprawie Bleszyńskiej o cesję 6000 złp.**Or.** Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. WM 183, s. 359–361.**Edycja krytyczna:** Mateusz Mataniak.**[s. 359]**

Odpowiedź Ziobrowskiego na uciążliwości Bleszyńskiego.

Najwyższy Sądzie !

Zasady rekursu są bezgruntowne i nieprawne. Zaprzecza jak najmocniej Antoni Ziobrowski, aby rekurrujący przyznał małżonce swojej nierzeczywiste długi, i aby do tych należał dług Jakubsona; aby tenże pieniędzmi od dzierżawcy dóbr Łapszowa zapłaconym został; aby Wielmożna Bleszyńska sumę tą dzieciom zapisać miała. Wszystkie te powieści jako przeciwne osnowie dokumentów urzędowych o fałsz niezaskarżonych, nie zasługują na uwagę Najwyższego Sądu, tym bardziej, gdy dotyczą okoliczności osoby trzeciej, a tak rekurrowanemu Ziobrowskiemu szkodzić by nie mogły, podług zasady „res inter duos gesta tertio non obest”. Zaprzecza rekurrowany jak najmocniej, aby tylko miał obiecaną nagrodę 1800 złp. Aby nadto miał różne sumy zaliczone, aby nie dopilnował interesów, aby wstecz informacji samowładnie i na szkodę rekurrującego działał. Zaprzecza, aby użył jakiego podstępu, przyłożył starania do zakłócenia małżonki, aby ją zrobił nieczułą na wiek i honor familii, na utratę majątku; aby ta podniosła sprawę o separację i o alimenty z jego przyczyny. Wszystkie te dla niego obce, żadnym dowodem nie poparte przytoczenia, prostym zaprzeczeniem znoszą się. Przeciwnie zaś ma się rzecz, gdy zaś stan tej sprawy jest objętym w redakcji wyroku Sądu Apelacyjnego, przeto rekurrowany takowy odczytuje i wszystkie w nim umieszczone okoliczności zbiorem licznych, własnoręcznych pism i listów rekurrującego, zamiast próżno brzmiącej gołosłowności, stwierdza. Nie pozostaje przeto nic więcej, jak tylko wykazanie, jak nieprawymi i niegruntownymi są mniemane uciążliwości. Dlaczegoż rekurrujący usiłuje przeistoczyć art. 217 i 223 KC i udzielił żonie swojej Wielmożnej Annie Bleszyńskiej upoważnienia na piśmie nie tylko do zbywania nie tylko wszelkich skryptów, ale nawet do czynienia darowizny, które dopiero 29 maja 1820 r., a zatem w dni trzy po wręczeniu rekurrującemu wyroku Sądu Apelacyjnego **[s. 360]** w tej sprawie zapadłego, odwołanym zostało. Cóż znaczą rozumowania przeciwne osnowie dokumentów urzędowych, gdy prawo do nich tylko zupełną przywiązuje wiarę. Na cóż by się zdały wyraźne ustawy i gdyby ich moc od mniemań przywołanych zależała. Jaka moc i powaga aktów urzędowych ? Granice upoważnienia wyraźną osnową jego są objęte. Wielmożna Bleszyńska przyznając zasłużoną rekurrowanemu nagrodę, nie przestąpiła granic tegoż upoważnienia, bo z mocy tegoż darowiznę uczynić by nawet była mogła. Nie potrzeba tu tłumaczyć upoważnienia, bo osnowa jego jest jasna i zrozumiała, tym bardziej, gdy rekurrujący nie dowodzi ani udowodnić jest w stanie, aby z udzielenia takowego upoważnienia po-

niósł jakową szkodę. Liczne wyroki ostateczne przeszło 15 000 złp Bleszyńskim przynaję, za staraniem Ziobrowskiego dowodzą, jak działała Bleszyńska, jakiej nagrody godzien jest rekurrowany Ziobrowski. Że cesja 6000 złp przez Wielmożną Bleszyńską Ziobrowskiemu zeznana nie tyczy się majątku rekurującego, o tym wątpić nie można, bo akt urzędowy de dato 23 lipca 1818r. przed Andrzejem Markiewiczem notariuszem, w obecności rekurującego zeznany, stanowi zupełny dowód, że ta suma była jej własnością. Zaprzecza Ziobrowski jak najmocniej, aby Jakubson dzierżawną ratą wsi Łapszowa, nie zaś własnym majątkiem Wielmożnej Bleszyńskiej zapłaconym został. Takowe przytoczenie, jako wyrażnej osnowie tegoż aktu przeciwnie, nie zasługuje na uwagę, tym bardziej, gdy rekurujący odwołuje się do kwitu de dato 25 lipca 1819 r., a Jakubson jeszcze dnia 23 lipca 1818 r. zaspokojonym został. Rekurujący przeto żadnego nie ma początkowego dowodu, bo ekscepcja rekurrowanego, że Jakubson z własnego majątku Wielmożnego Bleszyńskiego zaspokojonym został aktem urzędowym jest zupełnie usprawiedliwioną, a tak przysięga z urzędu z mocy art. 1369 KC wyznaczoną być nie może. Ani stanowcza, gdy zupełne składają się dowody. A do tego ofiarowaną osobie trzeciej, a zatem rekurrowanemu szkodzić by nie mogła. Gdy obliży urzędowe na zupełną zasługują wiarę, gdy rekurujący nie dowodzi, aby sumę 6000 złp zapłacił, do art. 1691 KC odwoływać się nie może. Dlaczego rekurrowany okazawszy niegruntowność i nieprawność założonego rekursu uprasza Najwyższego Sądu, aby [s. 361] wyrok Sądu Apelacyjnego jako z prawem i sprawiedliwością zgodny, w całej swej mocy zachowanym i rekurujący do zwrotu kosztów prawnych zobowiązany został.

[Podpis] Feliks Słotwiński w imieniu Ziobrowskiego.

Koszty:

Wyjęcie wyroku 18 złp

Kopie i wręczenie 12 złp

Patronowi 72 złp.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 217, 223, 1369, 1691]

[hasła: cesja wierzytelności, zarząd majątkiem żony, przysięga urzędowa co do wartości rzeczy, rękojmia wiary publicznej, zwolnienie z długu]